

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4351/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић-Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 125/20 од 27.05.2020. године, у седници одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 125/20 од 27.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 125/20 од 27.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји П 214/16 од 06.11.2019. године, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 230.898,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 125/20 од 27.05.2020. године, преиначено је решење о трошковима парничног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер се ревизијом побија одлука о трошковима поступка који не чине главни захтев, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора. У овом спору, суд је донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове јер странка која је успела у спору није благовремено поднела захтев за накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена. Није од утицаја што је другостепени суд преиначио првостепено решење, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП према којој је ревизија дозвољена кад суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака, не примењује на одлуке о трошковима поступка.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужиљи нису признати трошкови састава одговора на ревизију јер нису били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, па је одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић-Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић